

Sangen har lysning

Tekst: Bjørnstjerne Bjørnson,
Melodi: H. Cpr. Simonsen.

1.

Sangen har lysning, og derfor den gyder
over dit arbejde forklarelsens skin;
sangen har varme, og derfor den bryder
stivhed og frost, så det tør i dit sind.
Sangen har evighed, derfor den skyder
fortid og fremtid i hob for dit syn,
ånder uendelig attrå og flyder
bort i et lyshav af længsler og lyn.

2.

Sangen forener, idet den fortøner
mislyd og tvivl på sin strålende gang;
sangen forener, idet den forsoner
kamplystne kræfter i samstemmig trang:
trangen til skønhed, til dåd, til det rene!
- Nogle kan gå på dens lyslange bro
højere, højere, frem til det ene,
som ikke åbnes for andet end tro.

3.

Fortidens længsler i fortidens sange
kaster vemodigt en aftenrød glans;
samtidens længsler i toner vi fange
ind for en eftertids sjælfulte sans.
Slægternes ungdom i sangen har møde,
tumler sin stund i de tonende ord;
- fler end vi aner, ja, ånder af døde
vugges i kvæld i vort festlige kor.

Bjørnstjerne Martinus Bjørnson (1832-1910)
Hans Casper Simonsen (1812-1876)